

UNIwersytet Medyczny Im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu
Katedra i Klinika Chorób Zakaźnych, Hepatologii
i Nabytych Niedoborów Odporności
Kierownik: Prof. zw. dr hab. med. Arleta Kowala-Piaskowska

ul. Szwajcarska 3
61-285 Poznań

tel. 61 8739376
fax 61 8773687
e-mail: rkaczmar@ump.edu.pl

**OCENA DOROBKU NAUKOWEGO, DYDAKTYCZNEGO
I ORGANIZACYJNEGO**
dr n. med. OLGI TRONINY

w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne przygotowana na zlecenie Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Sylwetka Kandydatki

Dr Olga Tronina jest absolwentką Akademii Medycznej w Warszawie (obecnie Warszawski Uniwersytet Medyczny), I Wydziału Lekarskiego. Dyplom lekarza medycyny uzyskała w 1999 roku. W 2017 roku, na tejże uczelni, obroniła rozprawę doktorską i uzyskała stopień doktora nauk medycznych z wyróżnieniem. Promotorem rozprawy była Pani Prof. dr hab. n. med. Magdalena Durlik, a tytuł rozprawy brzmiał: „Ocena skuteczności i bezpieczeństwa leków o bezpośrednim działaniu przeciwwirusowym w reaktywacji HCV po przeszczepieniu wątroby”.

Pani Doktor w 2007 roku uzyskała tytuł lekarza specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych, w 2011 tytuł specjalisty w dziedzinie nefrologii a w 2013 roku tytuł specjalisty w dziedzinie transplantologii klinicznej. Ponadto, w 2015 roku uzyskała certyfikat hepatologa. W 2019 roku ukończyła studia

podyplomowe prawa medycznego, bioetyki i socjologii medycyny na Uniwersytecie Warszawskim, na Wydziale Prawa i Administracji.

Droga zawodowa Kandydatki od samego początku, czyli od 2000 roku jest związana z Kliniką Medycyny Transplantacyjnej, Nefrologii i Chorób Wewnętrznych (od 1.10.2023r. Klinika Transplantologii, Immunologii, Nefrologii i Chorób Wewnętrznych), Szpitala Klinicznego Dzieciątka Jezus, Uniwersyteckiego Centrum Klinicznego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Pani Doktor nadal pracuje w tejże Klinice, obecnie na stanowisku adiunkta.

Od marca 2021 do kwietnia 2022 była Kierownikiem oddziału COVID ortopedia i COVID nefrologia SKDJ UCK WUM.

Od 2023 roku pełni funkcję Konsultanta w dziedzinie chorób wewnętrznych w Szpitalu Specjalistycznym Św. Zofii – Centrum Medycznym „Żelazna” w Warszawie.

Ocena dorobku naukowego

W swoim dorobku naukowym Habilitantka ma 41 pełnotekstowych oryginalnych prac naukowych posiadających IF, ponadto opublikowała 8 prac oryginalnych bez punktacji IF. Jest współautorką 6 opisów przypadków w czasopismach posiadających IF oraz 3 opisów w czasopismach bez IF. Opublikowała 6 prac poglądowych z IF i 10 bez IF oraz jest współautorką jednego rozdziału w podręczniku. Ogółem dorobek naukowy Pani Doktor to 168,271 punktów IF i 4133 MEiN.

Liczba cytowani wg bazy Web of Science wynosi z autocytowaniami 473, bez autocytowań 424, index Hirscha 12. Natomiast liczba cytowani wg bazy Scopus z autocytowaniami 524, bez autocytowań 476, index Hirscha 13.

W swym dorobku posiada 27 komunikatów zjazdowych pochodzących z konferencji w Polsce i na świecie oraz wygłosiła 23 wykłady lub prezentacje ustne na konferencjach i sympozjach w Polsce.

Ocena szczegółowego osiągnięcia naukowego będącego podstawą do wnioskowania o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego.

Tytuł: „Eliminacja wirusowego zapalenia wątroby typu C— badania przesiewowe w kierunku WZW C oraz terapię lekami o bezpośrednim działaniu przeciwwirusowym”.

Na osiągnięcie naukowe Kandydatki składa się cykl 5 publikacji, są to prace oryginalne, które znajdują się w bazie Journal Citation Reports. Sumaryczny Impact Factor cyklu wynosi 14,14 a sumaryczna punktacja MEiN 570. We wszystkich publikacjach Habilitantka jest pierwszym autorem. Wkład Kandydatki w powstaniu publikacji polegał głównie na opracowaniu koncepcji i założeń manuskryptów, zbieraniu i archiwizacji danych, opracowaniu wyników, analizie statystycznej, analizie piśmiennictwa, przygotowaniu manuskryptu oraz opracowaniu jego ostatecznej wersji.

Eradykacja wirusowego zapalenia wątroby typu C na poziomie globalnym jest jednym z czołowych wyzwań Światowej Organizacji Zdrowia. Na świecie zakażonych jest około 60 milionów osób, natomiast nowych zakażeń przybywa rocznie około 1,5 mln. Zgodnie z planem WHO dotyczącym eradykacji zakażenia HCV i HBV do 2030 roku diagnozę choroby należy postawić u 90% zakażonych, a u 80% wdrożyć leczenie przeciwwirusowe.

Wg polskich szacunków liczba zakażonych HCV waha się od 120 do 150 tysięcy osób. By sprostać strategii WHO, liczbę nowo wykrytych zakażeń trzeba by było zwiększyć 3-4 – krotnie i w ciągu roku leczyć przeciwwirusowo 12 tysięcy pacjentów przez kolejne 10 lat. Fundamentalnym wyzwaniem jest zorganizowanie skutecznej strategii badań przesiewowych, mający na celu wykrycie zakażonych pacjentów. Sukces dotyczący skuteczności leków przeciwwirusowych został osiągnięty kilka lat temu i dał pacjentom szansę na eliminację choroby u ponad 95% zakażonych. W Polsce programy terapeutyczne pozwalają na leczenie niemal każdego zakażonego pacjenta.

W cyklu prac, które są przedmiotem oceny, problemem powyższym Habilitantka zajęła się w **pierwszym artykule**. Celem było zdobycie wiedzy na temat świadomości społeczeństwa o każdym aspekcie związanym z HCV, od drogi zakażenia po możliwości terapeutyczne i w kontekście uzyskanych wyników, określenie perspektyw działań edukacyjnych. Okazało się, że najgorsza była wiedza dotycząca możliwości szczepień p/ko wzv C, a najlepsza wiedza o przebiegu przewlekłego zapalenia wątroby typu C. Na podstawie tego ankietowego badania, Habilitantka podkreśla, że bez wprowadzenia w życie narodowego programu badań przesiewowych, Polska nie ma szans na eliminację HCV przez kolejne lata.

W **drugiej publikacji** wchodzącej w skład dzieła, Kandydatka zajęła się oceną skuteczności terapeutycznej leków o bezpośrednim działaniu przeciwwirusowym (DAA), genotypowo swoistych lub pangenotypowych u pacjentów z różnego stopnia niewydolnością nerek lub leczonych nerkozastępczo. Jest to liczna grupa pacjentów, od początku swojej choroby zasadniczej obciążona dużym ryzykiem infekcji krwiopochodnych, z wieloma manifestacjami pozawątrobowymi zakażenia HCV, z problemem zakażenia w przeszczepionym narządzie i możliwym uszkodzeniu graftu, z częstymi, w przebiegu zakażenia HCV, powikłaniami metabolicznymi. Leki przeciwwirusowe o bezpośrednim działaniu okazały się skuteczną i bezpieczną opcją terapeutyczną w grupach chorych o różnym zaawansowaniu choroby nerek, w tym po przeszczepieniu nerki, eliminując zakażenie, a tym samym jego transmisję.

Publikacja trzecia omawia niepowodzenia terapii DAA, szczególnie schematami zawierającymi inhibitor NS5A. Problem dotyczy pacjentów z wieloma czynnikami gorszej odpowiedzi, np. z marskością, HCC, genotypem 3 czy wariantami opornymi. W tej pracy podsumowano tzw. terapie ratunkowe zastosowane u pacjentów „trudnych” z niepowodzeniem wirusologicznym po pierwszym schemacie. Okazało się, że zastosowanie leków o złożonych

mechanizmach przeciwwirusowych w schematach pangenotypowych DAA, dłuższa terapia i niekiedy dołączenie rybawiryny daje szansę na eliminację wirusa w tej grupie pacjentów.

Czwarta publikacja analizuje grupę pacjentów zakażonych HCV poddawanych hemodializie lub po przeszczepieniu nerki. Tutaj Habilitantka skupiła się na skuteczności i bezpieczeństwie leków DAA w praktyce klinicznej real-world. Pacjenci byli leczeni z wielkim sukcesem, wszyscy zakwalifikowani uzyskali SVR, zarówno ci ze schyłkową niewydolnością nerek, kandydaci do przeszczepienia oraz po transplantacji, niezależnie od chorób towarzyszących, immunosupresji czy interakcji lekowych. Leczenie było bezpieczne.

Ostatnia, **piąta publikacja**, dotyczy polskiej walidacji kwestionariusza wiedzy o HCV, oryginał „The Brief HCV Knowledge Scale” (BHCKS) opublikowana w 2009, opracowana przez Louise Balfour i wsp. w listopadzie 2009 roku. W efekcie polska skala stała się przydatnym narzędziem w opracowaniu programów edukacyjnych w zakresie diagnostyki i leczenia chorób zakaźnych.

Podsumowując, Habilitantka zajęła się wieloma aspektami związanymi z zakażeniem wirusem zapalenia wątroby typu C. Skupiła się na problemie zagrożeń związanych z tym zakażeniem, na ocenie świadomości społeczeństwa w zakresie drogi zakażenia, przebiegu, powikłań, istnienia szeroko pojętej nieswoistej profilaktyki. Wszystkie te działania miały na celu zwiększenie wykrywalności zakażenia, by poprzez wykrycie i skuteczne leczenie doprowadzić do jego eradykacji i spełnić cele WHO. Dużą część przedstawionego dzieła zajmuje terapia przeciwwirusowa. Analizuje skuteczność i bezpieczeństwo jej stosowania w szczególnie trudnych grupach chorych. To pacjenci z chorobami nerek, na różnym etapie zaawansowania choroby oraz pacjenci po niepowodzeniu terapeutycznym objęci reterapią, są wyzwaniem dla lekarzy zajmujących się leczeniem przewlekłego zapalenia wątroby typu C.

Inne zainteresowania naukowe Kandydatki.

Poza wyżej przedstawionymi zagadnieniami będącymi przedmiotem analizy osiągnięcia naukowego, jeszcze szersze spojrzenie na zakażenie HCV Habilitantka prezentuje w wielu innych publikacjach. Zajmuje się badaniami przesiewowymi, diagnostyką i leczeniem przewlekłego zapalenia wątroby typu C. Ponadto szereg publikacji jest wynikiem współpracy lekarzy specjalistów chorób zakaźnych, hepatologów i transplantologów w Polsce, zaangażowanych w projekcie EpiTer-2. Niestety, jednym z możliwych następstw przewlekłego zapalenia wątroby typu C, jest rak wątrobowokomórkowy. Nowotwór ten często rozwija się również u pacjentów ze stłuszczeniem wątroby, zakażeniem wirusem B zapalenia wątroby, chorobą alkoholową wątroby i in. Habilitantka, z racji zatrudnienia, bierze udział w kwalifikacji pacjentów do transplantacji oraz w długoterminowej opiece nad nimi. Stąd tego typu zainteresowania i publikacje są naturalnym tego następstwem. Kolejną chorobą cywilizacyjną, o której coraz głośniej się mówi, która dotyka wysokiego odsetka populacji na świecie i grozi marskością, jest stłuszczeniowa choroba wątroby związana z dysfunkcją metaboliczną (MAFLD). Temu zagadnieniu Habilitantka poświęciła wiele uwagi, poczyniła wiele badań, czego efektem są liczne publikacje i rekomendacje Polskiej Grupy Ekspertów NAFLD. Aktywność naukowa Kandydatki przypadła również na czas pandemii COVID-19. Stąd naturalnym stało się zainteresowanie diagnostyką, leczeniem i profilaktyką COVID-19 i zaowocowało powstaniem wielu publikacji.

Pani Doktor nawiązała współpracę naukową z ośrodkami transplantacji wątroby w Kanadzie, Stanach Zjednoczonych, Australii i Wielkiej Brytanii dzięki uczestnictwu w Programie INTERLIVER study. Wynikiem tej współpracy są dwie publikacje w renomowanym czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym.

Ponadto Habilitantka jest autorem rozdziału w podręczniku specjalistycznym, napisała poradnik dla pacjentów, została poproszona do grupy ekspertów celem opracowania rekomendacji.

Była współwykonawcą czterech projektów badawczych oraz koordynatorem i głównym wykonawcą dwóch grantów, jeden dotyczył zagadnień COVID-19 a drugi wzw C.

Dzięki swej wiedzy i działalności stała się ekspertem dla lekarzy, pacjentów, opracowała materiały edukacyjne dotyczące zagadnień przewlekłych zapaleń wątroby typu B i C. W 2021 roku była redaktorem rocznika „Hepatologia”, czasopisma Polskiego Towarzystwa Hepatologicznego, redaktorem działu chorób wewnętrznych i nefrologii kwartalnika „Family Medicine & Primary Care Review”. Od 2023 i nadal jest członkiem grupy roboczej w ramach działalności EASL.

Ocena dorobku dydaktycznego

Na dorobek dydaktyczny Pani Doktor Olgi Troniny składają się aktywności związane z lekarzami oraz studentami. Była promotorem pomocniczym jednej rozprawy doktorskiej, jest kierownikiem specjalizacji z zakresu chorób wewnętrznych, prowadzi wykłady na kursach specjalistycznych organizowanych przez CMKP.

Od 2018 roku jest nauczycielem akademickim, prowadzi zajęcia dla studentów polsko- i anglojęzycznych na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym. Zasiada w radzie programowej ds. przedmiotów klinicznych niezabiegowych Wydziału Lekarskiego WUM.

Niezależnie od wyżej przedstawionej działalności, Pani Doktor jest czynnym lekarzem związanym z transplantologią i opieką nad pacjentem na każdym etapie procesu diagnostycznego i leczniczego.

Niezwykle bogata jest działalność społeczno-edukacyjna. Kandydatka była organizatorem koncertu charytatywnego, opracowała materiały edukacyjne dla dzieci i dorosłych dot. transplantologii lub zakażeń HBV i HCV, organizowała badania przesiewowe w kierunku HCV przy okazji różnych wydarzeń

medialnych, współpracuje z fundacjami, udzielała wolontaryjnie konsultacji związanych z uchodźcami wojennymi z Ukrainy.

Ocena dorobku organizacyjnego

W ocenie tej działalności na szczególną uwagę zasługuje aktywność Habilitantki w zakresie koordynowania programów lekowych związanych z zakażeniem HCV i HBV, odpowiada za gospodarkę krwią w swoim szpitalu, jest koordynatorem szkolenia lekarzy stażystów podyplomowych i współtworzyła kurs e-learningowy dotyczący zasad postępowania z pacjentem z COVID-19.

Ma w swoim dorobku recenzje artykułów w znaczących czasopismach medycznych w Polsce i poza jej granicami.

Kandydatka może się poszczycić dużym doświadczeniem naukowym zdobytym za granicą, była na 8 stażach o różnym charakterze, od spotkań naukowych po staże lub wolontariat w Izraelu, Wielkiej Brytanii, Francji, USA.

Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Naukowego i Polskiego Towarzystwa Transplantacyjnego, gdzie pełni funkcję sekretarza Zarządu Głównego.

Całokształt dorobku Pani Doktor Troniny został doceniony przez JM Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, który przyznał Kandydatce nagrodę za realizację projektu dot. badań przesiewowych w kierunku zakażenia HCV oraz za zaangażowanie w działalność charytatywną na rzecz chorych i potrzebujących.

Podsumowując całokształt dorobku dr n. med. Olgi Troniny uważam, że:

- jest wysokiej klasy specjalistą, szczególnie w zakresie wirusowych zapaleń wątroby oraz transplantologii
- dorobek naukowy jest niezwykle bogaty, opublikowała szereg prac w wysoko punktowanych światowych czasopismach, jest konsekwentna w wyborze problematyki, którą się zajmuje, jest zaangażowana w zdrowie publiczne wnosząc wiele nowych wartości

- praca naukowa i wiedza została doceniona przez JM Rektora oraz przez redakcje czasopism, które zwróciły się z prośbą o wykonanie recenzji
- dorobek dydaktyczny jest znaczny i dotyczy aktywności Kandydatki jako wykładowcy w różnych środowiskach i dla różnych słuchaczy
- działalność społeczna stanowi dużą część aktywności zawodowej Kandydatki, co też jest dostrzegane przez władze Uczelni
- w zakresie dorobku organizacyjnego Habilitantka ma ogromne doświadczenie dzięki współpracy z ośrodkami w Europie i poza jej obszarem.

WNIOSEK KOŃCOWY

Na podstawie przedstawionego mi wniosku oraz wnikliwej analizy wszystkich zawartych tam informacji uważam, że dr n. med. Olga Tronina spełnia wszystkie warunki konieczne do nadania tytułu doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne w myśl wymagań określonych w art. 219 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 roku poz. 1668 z póź. zm.).

Poznań, 23 kwietnia 2024r.

.....

prof. zw. dr hab. n. med. Arleta Kowala-Piaskowska